Dosarul nr.1-252/23
1-23158566-32-1-07112023
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

23 decembrie 2025
or.Ialoveni

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefierul Svetlana Pavalachi
Cu participarea:
Procurorilor Teodor Codreanu, Cristin Ghemu
Avocatului Alexandru Bogos

a examinat în ședință de judecată publică, ***în procedură generală***, cauza penală privind învinuirea lui:

***** domiciliat în ***** de naționalitate moldovean, cetățean al R.M., fără antecedente penale,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin. (1) Codul penal.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare la judecătorul Corina Albu de pe data de 21.02.2024-19.06.2025.

Conform fișei de repartizare repetată a dosarului la data de 19.06.2025 cauza a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Svetlana Bîcu.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Cristin Ghemu, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului ***** în baza art.264[1] alin.(1) Codul penal, și a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Măsura preventivă „ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport” a o menține până la rămânerea definitivă a sentinței. Corpul delict, un CD cu înregistrare video de păstrat la dosar.

Avocatul Alexandru Bogos, a menționat că prevederile art.264[1] CP a suportat modificări, starea de ebrietate alcoolică fiind în limitele de peste 0,35 mg/l, la caz ***** avea o concentrație de 0,34 mg/l, respectiv legea nouă este mai favorabilă inculpatului și a solicitat să fie încetat procesul penal pe motiv că acțiunile acestuia nu reprezintă o infracțiune și să fie recalificate ca contravenție, iar în temeiul art.30 CC să fie eliberat de sancțiune contravențională cu intervenirea termenului de prescripție și să fie anulată măsura preventivă, „ridicarea provizorie a permisului de conducere”.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță:

*****,** la data la data de 09.08.2023, aproximativ la orele 20:00 min., aflându-se la volanul unității de transport de model ***** deplasându-se pe strada ***** a fost stopat de către angajații INSP al IGP. In urma documentării conducătorului auto acesta a fost identificat cu permisul nr. ***** eliberat la 06.12.2019, fiind suspectat la conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate a fost supus testării alcoolscopice cu alcooltestul „Drager 6810", astfel s-a stabilit că în aerul expirat de acesta, la data de 09.08.2023, se conține 0,34 mg/1 alcool, cantitate care conform art.134/12 alin.(3) din Codul penal, reprezintă stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

1. La ședința de judecată inculpatul *****, nu s-a prezentat şi instanța de judecată în conformitate cu prevederile art.321 alin.(2), pct.1), alin.(6) Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei de învinuire a lui ***** în lipsa acestuia, deoarece la judecarea cauzei inculpatul s-a ascuns de a se prezenta în instanță, fapt confirmat prin raportul prezentat de către reprezentantul poliției, care atestă faptul că ultimul se sustrage de la judecată.

2. În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa inculpatului este admisă de CEDO în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei.

3. La caz, instanța de judecată reține că, dispozițiile §3, §1 al art. 6 CEDO stabilesc elementele esențiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura şi la cauzele acuzației ce i se aduce, acordarea timpului şi facilităților necesare formulării apărării sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare şi a convocării şi ascultării celor în apărare în aceleași condiții, în condiții de respect al principiului contradictorialității. Instanța europeană a arătat că noțiunea de „proces echitabil" a cunoscut o evoluție dintre cele mai notabile în jurisprudența sa, marcată, în special, de importanța atribuită aparențelor şi de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanțiile unei bune justiții. Desigur, ea a precizat că optica justițiabililor cu privire la echitatea desfășurării unui proces nu este de neglijat, dar nu joacă un rol decisiv în această direcție; eventualele aprehensiuni (temere) ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabil al procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv.

4. În cadrul proceselor penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul" de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit.c), d) şi e) ale parag.3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat" dreptul „de a se apăra el însuși", „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii", „de a fi asistat

gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată", toate aceste fiind de neconceput fără prezența sa.

5. În acest sens, în conformitate cu prevederile art.351, art.352 Codul de procedură penală, prin încheierea protocolară instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în ședință publică, în lipsa inculpatului *****, cu participarea apărătorului Alexandru Bogos.

6. Mai mult ca atât, instanța de judecată reține că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatului ***** în temeiul articolului 321 alin.(2) pct.1) și alin.(6) Codul de procedură penală, în privința căruia a fost intentat dosar de căutare nr.2024440205, a fost luată întru respectarea garanțiilor unui proces echitabil impuse de art.6 CEDO. În raport cu garanțiile art. 6 CEDO și situația în speță instanța de judecată reține că deși a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatului prin prisma dispozițiilor art.321 alin.(2) pct.1) și alin.(6) Codul de procedură penală, garanțiile procesului echitabil revendicate de art. 6 CEDO au fost întru totul respectate, acesta fiind reprezentat în instanță de avocatul Alexandru Bogos, acestuia fiindu-i acordat pe tot parcursul examinării cauzei posibilitatea prezentării probelor în susținerea nevinovăției clientului său.

7. În cursul urmăririi penale, fiind audiat în calitate de bănuit la 11.08.2023 și ulterior în calitate de învinuit la 17.08.2023 ***** a declarat că folosindu-se de drepturile sale procesuale se abține de a oferi careva declarații (f.d.41,63).

8. Necătând la faptul că deși inculpatul ***** s-a obținut de a oferi declarații în cadrul urmării penale, vinovăția acestuia este deplin dovedită prin următoarele probe.

9. ***Martorul*** *****, în ședința de judecată a declarat că, fiind încadrat în serviciu de patrulare la data de 09.08.2023 împreună cu colegul *****, la orele 19:00 a intrat în serviciu iar aproximativ la orele 20:00 patrulând străzile or.Ialoveni și anume str.***** a observat un automobil de model „*****cu numere de înmatriculare străine și volanul amplasat pe partea dreapta, a observat că conducătorul auto a încălcat mai multe puncte din Regulamentul Circulației Rutiere fapt care a servit motiv de stopare acestuia. După câteva minute automobilul a fost stopat, de la conducătorul auto s-a solicitat actele și din automobil se simțea un miros puternic de alcool, a suspectat că ultimul conduce automobilul în stare de ebrietate, i-au fost explicate drepturile și obligațiile și că urmează să fie supus testării alcoolscopice. Șoferul a fost de acord, a fost desigilată fiola, a fost testat, rezultatul fiind de 0,34 mg/l, acesta a fost documentat și materialele au fost înregistrate la IP Ialoveni. La întrebările procurorului a comunicat că, în procesul documentării sunt obligați să informeze conducătorul auto despre dreptul la prelevarea probelor biologice, în acest sens i-a fost eliberată și o îndreptare, ultimul însă nu a solicitat să fie însoțit la Dispensar pentru prelevarea probelor biologice. Conducătorul auto a confirmat că a consumat băuturii alcoolice. Susține cele declarate la urmărirea penală. La întrebările avocatului a comunicat că, conform legislației dacă sunt suspecții este supus testării alcoolscopice, dacă depășește norma și nu este de acord cu testul, i se propune să treacă probele biologice. ***** a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport fiind întocmite actele necesare.

10. ***Martorul*** *****, în ședința de judecată a declarat că, pe data de 09.08.2023 a fost implicat în serviciu în or.Ialoveni împreună cu *****, aproximativ în jurul orelor

20:00 patrulând în ***** a observat un mijloc de transport ***** numere de înmatriculare *****, care era suspect și au hotărât să-l stopeze. Conducătorul auto a început a ignora cerințele de stopare, a vrut să se eschiveze, urmărindu-l câteva minute până la urmă a fost stopat. La volanul automobilul era *****, a apărut suspecții în urma discuțiilor că a consumat băuturii alcoolice și a fost testat rezultatul fiind de 0,34 mg/l. ***** a fost de acord, fiindu-i propus să treacă probele biologice la Dispensar, ultimul a refuzat. La întrebările procurorului a comunicat că, în urma discuțiilor se simțea miros de alcool și singur a recunoscut că a servit. A fost informat că poate să treacă prelevarea probelor biologice însă a refuzat. În automobil era o singură persoană. Nu ține minte dacă au fost făcute careva înregistrări. Nu poate spune dacă la acel moment automobilul era dotat cu sistem de monitorizare. Nu ține minte cine la testat pe *****, semnătura este a sa, el l-a testat.

11. La fel, vina inculpatului ***** în săvârșirea infracțiunii incriminate, este dovedită în ședința de judecată şi prin următoarele probe scrise:

- ***procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 09.08.2023***, conform căruia agentul constatator *****, în temeiul suspectării de conducere a automobilului „*****în stare de ebrietate, a dispus efectuarea testării alcoolscopice a lui *****, cu dispozitivul de măsurare a concentrației de alcool în aerul expirat de tip Drager Alcotest. Astfel, în urma testării s-a constatat că ***** avea în aerul expirat cantitatea de 0,34 mg/1 alcool etilic (f. d. 9);
- ***procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 09.08.2023,*** conform căruia a fost efectuată înlăturarea lui ***** de la conducerea automobilului ***** temeiul fiind conducerea în stare de ebrietate alcoolică (f.d.10);
- ***procesul-verbal de examinare a obiectului din 11.08.2023,*** acțiune procesuală în cadrul căreia a fost supus examinării tichetul analizatorilor vaporilor de etanol în aerul expirat de tip Drager 6810 din 09.08.2023, pe numele lui *****. Conform înscrisurilor din tichet testarea alcoolscopică a fost efectuată cu analizatorului vaporilor de etanol în aerul expirat de tip Drager 6810, seria - nr:ARPM 0345. Data și ora efectuării testării este 09.08.2023, ora 20:02. Rezultatul final al testării fiind de 0,34 mg/1 (f.d.16);
- ***procesul-verbal de ridicare din 10.08.2023,*** acțiune procesuală prin care de la ***** au fost ridicate doua înregistrări video, stocate pe un suport CD- R, cu imaginile testării alcoolscopice a lui ***** (f.d.23);
- ***procesul-verbal de examinare a obiectului din 11.08.2023,*** acțiune procesuală prin care au fost supuse examinării două înregistrări video. Astfel, în imaginile primei secvențe video se observă că înaintea camerei ce înregistrează, se deplasează un automobil de model ***** fiind urmărit pe toată durata înregistrării. In secvența a doua, se vede în prim plan *****, care își șterge ochelarii. In același timp, se aude vocea colaboratorului de poliție care îi explică care este norma maximă a admisibilității alcoolului în aerul expirat. După aceasta îi explică că refuzul, eschivarea de la testarea alcooscopică se pedepsește penal. In continuare lui ***** i se apropie de gură analizatorul vaporilor de alcool „DRAGER 6810” și acesta suflă în fiola fixată de aparat,

până în momentul când i se indică „De ajuns”. In următoarele secunde pe ecranul analizatorului vaporilor de alcool aparte indicația 0,34 mg/1. Atunci ***** declară: „Nu, am văzut, da!” (f.d.25).

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.

12. În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

13. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

14. Potrivit art.6 alin.(1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

15. Conform art.26 alin.(2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respective.

16. În acord cu art.93 alin.(l) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

17. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.

18. Astfel, în conformitate cu 101 Cod de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenței, pertinenței şi utilității probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

19. Potrivit art.101 alin.(1)-(3) Codul de procedură penală al Republicii Moldova – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

20. În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată la adoptarea sentinței este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în ședința de judecată.

21. Conform art.384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

22. În privința inculpatului ***** a fost pornită şi efectuată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează

acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptei săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

23. Prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, considerându-le destule și veridice, instanța consideră vina inculpatului ***** deplin dovedită şi încadrează acțiunile lui intenționate în baza art.264[1] alin.(1) Codul penal, după semnele calificative: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

24. La data de 06.06.2024, prin Legea nr.136 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și Codului contravențional), în vigoare de la 07.09.2024, art.264[1] Codul penal, a suferit modificări esențiale.

25. Conform modificărilor operate prin Legea nr. 136/2024, art. 264[1] alin.(1) Codul penal are următorul conținut: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante şi/sau de alte substanțe cu efecte similare, se pedepsește cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Fapt prin ce se agravează situația inculpatului, și contravine prevederilor art. 8, art. 10 Cod penal.

26. Or, regula generală prevăzută la art. 8 Codul penal, stabilește că caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

27. Excepția de la art. 8 din Codul penal, este reglementată la art.10 din Codul penal, și prevede că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv adică, se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi.

28. De notat că, nu se vor aplica prevederile Legii 136/2024 în cazurile în care acestea: a) înăspresc pedeapsa sau înrăutățesc situația persoanei; b) nu înlătură caracterul infracțional al faptei; c) nu ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea. În acest sens, judecarea cauzei penale va continua în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu (pentru infracțiunile comise până la data intrării în vigoare a Legii nr. 136/2024), urmând a fi aplicate limitele pedepsei penale de la data comiterii faptei, dat fiind faptul că îi sunt mai favorabile. Concluzia instanței de judecată este determinată de regulile instituite în art.10 alin. (2) Cod penal, care stipulează expres că, „legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv”.

29. La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

30. În conformitate cu art.51 alin.(1) Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

31. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul penal al RM, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiuni reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiuni potrivit unui articol concret din prezentul cod.

32. Potrivit art.113 Codul penal, se consideră calificare a infracțiuni determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

33. Art.18 din Legea privind siguranța traficului rutier nr.131 din 07.06.2007, stabilește că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să întrunească 4 condițiile stabilite şi să fie apt din punct de vedere psihofiziologic şi medical de a poseda permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, precum şi să dispună de autorizația corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

34. Conform pct.10 alin.1) lit.a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic şi medical. Potrivit pct.10 alin. 2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea polițistului, polițistului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

35. Art.11 lit.j) din același Regulament, stipulează că, conducătorul auto este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

36. În cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că inculpatul ***** a atentat la ***obiectul juridic principal*** și anume, la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul interdicției impuse conducătorului mijlocului de transport să conducă, fiind inapt din punct de vedere psihofiziologic, cu alte cuvinte în stare de ebrietate avansată.

37. ***Latura obiectivă*** a infracțiunii săvârșită de inculpat se exprimă în acțiunea lui de conducere în condiții ilicite a mijlocului de transport, adică nerespectând obligațiile pe care le are conducătorul mijlocului de transport de a evita starea de ebrietate alcoolică la conducerea mijlocului de transport, prin utilizarea mijlocului de comitere a infracțiunii și anume – a automobilului de model „*****

38. ***Latura subiectivă*** a infracțiunii prevăzute la art.264^1 alin.(1) se caracterizează prin intenție directă, infracțiunea este formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative.

39. Cu toate că inculpatul își dădea seama că se află în stare de ebrietate alcoolică, el şi-a realizat intenția de a conduce vehiculul, a urcat la volan și a condus până când a fost stopat de către angajații INSP al IGP.

40. ***Subiectul*** infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

41. Potrivit lit. a) pct.14 al Regulamentului Circulației Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

42. În conformitate cu pct. 2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 296 din 16.04.2009, prin **testarea alcoolscopică se înțelege** – acțiunile lucrătorului de poliție sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic; prin **examinarea medicală** pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (examinarea medicală) – complex de acțiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătății ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate; prin **analiză de laborator** – investigație de laborator ce are drept scop determinarea în probele biologice a concentrației alcoolului, prezenței drogurilor şi/sau altor substanțe ce provoacă ebrietate.

43. În conformitate cu prevederile art.134^{12} alin.(3) Codul penal, (în vigoare la data comiterii faptei*),* prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

44. Potrivit tichetului Drager Alcotest 6810 din 09.08.2023, ora 20:02, s-a stabilit că ***** avea o concentrație de alcool etilic în aerul expirat de 0,34 mg/1, ceea ce constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

45. Din cele analizate mai sus nu rezultă că materialul probator a fost obținut cu încălcarea procedurală a legislației Republicii Moldova, iar starea de fapt reținută prin rechizitoriu în sarcina inculpatului ***** și-a găsit confirmarea în cadrul cercetării judecătorești.

46. La fel, Curtea Europeană, în Kamasinski v. Austria (19 decembrie 1989, nr. 9783/82, Par.79), a menționat că rechizitoriul joacă un rol crucial în procesul penal şi, din momentul elaborării acestuia, inculpații sunt în mod oficial înștiințați cu privire la aspectele de fapt şi de drept ale acuzațiilor ce li se aduc cu consemnarea acestui fapt în documente anexate la dosarul penal de care este responsabil acuzatorul de stat.

47. Reieșind din cele menționate, instanța stabilește că încălcarea prevederilor RCR RM de către inculpat a fost stabilit pe deplin, atât prin declarațiile participanților la proces, cât și prin materialele dosarului.

48. Astfel, instanța de judecată consideră că probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt şi sânt suficiente pentru a dovedi incontestabil existența faptei infracționale şi că aceasta a fost săvârșită de către inculpat.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

49. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

50. Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile şi libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept.(2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

51. Potrivit art.24 alin.(2) Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

52. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei penale, instanța de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.75 Codul penal coroborat cu art.7 alin.(1) din Codul penal, şi anume, gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

53. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

54. *Iar, individualizarea pedepsei* constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului ***** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

55. Ca să-şi poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii *(*privativă sau

neprivativă de libertate*)* şi duratei, atât gravității faptei şi potențialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei.

56. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR.R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situația personală a acesteia".

57. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

58. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracțiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

59. Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiunii.

60. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

61. În continuare instanța de judecată relevă că, inculpatul ***** a comis o infracțiune uşoară, circumstanțe agravante instituite de art.77 Codul penal instanța nu a reținut, în sensul art.76 din Codul penal- instanța la fel nu reține circumstanțe care atenuează răspunderea inculpatului.

62. La fel, instanța de judecată din circumstanțele cazului constată că, inculpatul ***** se caracterizează pozitiv (f.d.32), potrivit revendicării anterior nu a fost judecat, conform cazierului contravențional eliberat la data de 10.08.2023 pe numele lui ***** în perioada de timp 01.06.2009-10.08.2023 au fost înregistrate contravenții în baza art.238

alin.(1), art.236 alin.(2), art.235 alin.(1), art.228 alin.(2), art.236 alin.(1), art.242 alin.(1), art.354 alin.(1), art.355 alin.(2) și art.236 alin.(2) Cod contravențional (f.d.31), la evidență narcologică sau psihiatrică nu se află (f.d.34,36).

63. Fapta săvârșită de către ***** în baza art. 264[1] alin.(1) Codul penal (în redacția legii până la data intrării în vigoare a Legii nr.136/2024), se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

64. Potrivit art.389 alin.(1) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

65. În sensul dat, reieșind din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus și din dispozițiile legiuitorului cu privire la limitele de pedeapsă a sancțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (1) Codul penal, instanța de judecată va aplica în privința inculpatului ***** pedeapsa sub formă muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore.

66. Instanța de judecată explică inculpatului modalitatea de executare şi consecințele neexecutării pedepsei stabilite, prevăzute la art.67 din Codul de procedură penală. Astfel, potrivit art.67 alin. (2[2]) Cod penal, persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunității semnează în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul sau, după caz, la comandantul unității militare. Potrivit alin.(3) al aceluiași articol, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

67. Instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiuni, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârșirea infracțiuni nu reprezintă un incident în viața inculpatului, conchide că corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

68. Totodată, instanța ține să noteze că infracțiunea prevăzută art. 264[1] alin. (1) Codul penal, de săvârșirea căreia este învinuit *****, pedeapsa complimentară - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport este prevăzută și se impune de drept.

69. În continuare, instanța, conducându-se de imperativitatea sancțiunii normei speciale prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, va aplica și pedeapsa complementară sub forma anulării dreptului de a conduce mijloacele de transport, cu posibilitatea redobândirii ulterioare a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

70. Obligativitatea pedepsei complementare este motivată și prin decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate din 4 august 2020, care în par. 30 statuează că

legiuitorul a optat pentru o pedeapsă mai aspră constituită din pedeapsa principală și pedeapsa complementară obligatorie.

71. La fel, instanța reține, că nu există temei legal sau circumstanțe excepționale care să justifice exceptarea lui ***** de la aplicarea acestei pedepse. Pedeapsa complimentară este aplicată în mod uniform pentru toate persoanele aflate în situația dată, în scopul asigurării respectării ordinii și legii.

72. În conformitate cu prevederile art.65[1] Codul penal, (1) Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice. (2) Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani. (3) Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

73. Prin urmare, copia sentinței, după rămânerea definitivă, va fi remisă I.P. „Agenția Servicii Publice", pentru executarea sentinței în partea pedepsei complimentare obligatorii - ***anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.***

74. Instanța de judecată și-a întemeiat soluția pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

75. Mai mult, instanța consideră că conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate de către inculpat, constituie o lipsă de responsabilitate totală a inculpatului pentru viața sa și a celor din jur și prezintă un pericol social sporit.

Cu privire la măsura preventivă.

76. Potrivit art. 395 alin. (1) pct.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

77. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul ***** nu se află sub imperiul vreunei măsuri preventive.

78. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara în privința inculpatului *****, până când sentința va deveni definitivă.

79. În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulație este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea națională, cât şi legislația internațională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanța de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi țara a inculpatului este prevăzută de legislația în vigoare și este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței.

80. Prin Încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central nr.19-31/2023 din 16.08.2023, în privința bănuitului *****, a fost aplicată măsura preventivă „***ridicarea***

provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport” pe un termen de 30 de zile, cu calcularea termenului din momentul ridicării și anume 09 august 2023 ora 20:40 (f.d.50-53).

81. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 august 2023, s-a decis de a respinge ca nefondat recursul avocatului Alexandru Bogos în numele bănuitului *****. S-a admis recursul procurorului în Procuratura raionului Ialoveni, Buzu Vasile, s-a casat încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 16.08.2023, în partea stabilirii termenului măsurii preventive, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care în privința bănuitului ***** s-a aplicat măsura preventivă „ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport” pe un termen de până la emiterea unei hotărârii definitive pe fondul cauzei (f.d.55-59).

82. Prin urmare, măsura preventivă ***„ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport”*** aplicată în privința lui *****, se va menține până la intrarea sentinței în vigoare.

83. Potrivit art.157 alin.(2) din Codul de procedură penală, documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

84. Prin Ordonanța de anexare a documentelor la materialele cauzei din 11.08.2023, s-a dispus de a anexa la materialele cauzei: testul Drager 6810-nr.10012; certificatul nr.34/17-2057 din 29.03.2023 în copie pe o filă și buletinul de verificare metrologică nr.2.3.6.49-984C, în copie pe o filă (f.d.17,20). Mijloacele materiale de probă, a le păstra la materialele cauzei penale.

85. Potrivit art.158 alin.(1) Cod de procedură penală „corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale”.

86. Soarta corpurilor delicte se va hotărî în conformitate cu art.162 Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

87. Prin Ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte din 11.08.2023 s-a dispus de a recunoaște în calitate de corp delict două înregistrări video salvate pe un suport CD-R și ridicate de la SS al SSP a IP Ialoveni, *****, după intrarea sentinței în vigoare se va păstra la dosarul penal nr.**1-252/23** (f.d.26).

Dispozitiv:

88. În conformitate cu prevederile art.67, art. 65^1 Codul penal, art.157, art.162, art.384-385, art.389, art.392-395 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

***** **se recunoaște vinovat** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(1) Codul penal al Republicii Moldova, şi în baza acestei Legi se condamnă la ***muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.***

În temeiul art.67 alin.(3) din Codul penal, se explică lui *****, că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Condamnatul *****, se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinței, la Biroul de Probațiune Ialoveni, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Se aplică inculpatului/condamnatului *****, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Măsura preventivă „ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport" aplicată în privința lui *****, se menține până la intrarea sentinței în vigoare.

Mijloacele materiale de probă, a le păstra la materialele cauzei penale.

Corpul delict: două înregistrări video, salvate pe un suport CD-R și ridicate de la SS al SSP a IP Ialoveni, *****, după intrarea sentinței în vigoare se va păstra la dosarul penal nr.**1-252/23.**

Copia sentinței, după rămânerea definitivă și permisul de conducere eliberat pe numele lui *****, cu numărul de înregistrare *****, din 06.12.2019, se remit I.P.„Agenția Servicii Publice", pentru executarea sentinței în partea pedepsei complimentare obligatorii - ***anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.***

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, de la pronunțarea sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,
judecătorul **Svetlana Bîcu**